Lecţia nr.3

40 de ani cuprinşi în Exodul 2:1-25!

400 de ani de robie, din care 100 de foarte grea robie, din momentul în care s-a ridicat un al Faraon care nu-l cunoscuse pe Iosif. Spuneam că fusese dinastia hyksoşilor (domnitori într-o ţară străină), iar după ei s-a ridicat o dinastie egipteană care-i ura pe evrei, şi care din anumite motive descrise anterior, le voiau moartea. Dumnezeu promite în Gen. 46:3 lui Iacov că acolo se vor înmulţi, dar Faraon dorea să-i împuţineze. Astăzi musulmanii se înmulţesc îngrijorător de mult, şi deşi se cunoaşte acest lucru, nimănui nu-i pasă. Această nepăsare va fi plătită scump de omenirea ce va urma.

EGIPTUL

În Exodul 6:20 ni se spune cine sunt părinţii lui Moise, şi anume Amram şi Iochebed. Ei s-au născut în Egipt. (Numeri 26.59). Moise mai are un frate mai mare cu 3 ani (7.7), Aaron şi pe Miriam (ebr.Maria) cea mai mare dintre ei. Copilul născut era frumos: Fapte 7:20, şi Evrei 11.23, bun, arătos. Orice mama normală îşi vede copilul în felul acesta. De obicei un copil frumos nu-l ascunzi, dar aici erau timpuri deosebit de grele. Mama lui l-a ascuns 3 luni. După aceea nu se mai putea ascunde, trebuia să facă ceva.

Oricum, din câte se vede Moise era un copil sănătos cu plămâni foarte buni. Părinţii au putut să-l ascundă la început, dar a venit ziua când aşa ceva nu mai era posibil. Vocea lui Moise era foarte puternică şi era foarte probabil ca în curând oamenii faraonului să-l descopere. Ce contrast este între aceste momente şi acelea când Dumnezeu îl cheamă să fie purtătorul lui de cuvânt înaintea lui Faraon, iar Moise încearcă să scape scuzându-se că nu poate vorbi bine.

Iochebed avea deci o problemă serioasă. Nu mai putea să-l ascundă pe acest băiat gălăgios. Ce va face? Oare ce am fi făcut noi? Adesea aud persoane în momente critice zicând *„Acum, cum o vrea Dumnezeu!”* Sună bine, sună a evlavie, dar oare noi nu trebuie să întreprindem nimic?

Ce trebuia să facă Iochebed? Să aştepte zi de zi sperând că Dumnezeu va face ca atunci când gărzile lui Faraon vor trece să nu-l audă pe Moise? Nu trebuie să facă ceva mai mult. Poate unii ar zice: *„Nu te teme, crede în Dumnezeu şi atunci când gărzile vor trece, Moise nu va plânge!”* Este credinţa oare un salt în necunoscut? Nu, Dumnezeu nu ne cheamă la acte de curaj gratuit, ci ne cheamă să acţionăm prin credinţa care vine din cunoaşterea Lui. Aşa procedează şi Iochebed. Ea nu face pe curajoasa, dar pune totul în mâinile lui Dumnezeu. Confecţionează o mică arcă în care îl aşează pe Moise şi apoi o pune pe ape. Maria, sora lui Moise îl iubea foarte mult. O să vedem în timp că dragostea ei nu mai rămâne aceeaşi, dar acum, ca orice soră mai mare stă aproape de fratele ei.

’’Sicriu’’=o cutie,o arcă, simboliza moartea, sau scăparea cum este cazul corăbiei lui Noe. Gen6.14. Ciudat este că şi Moise a fost ’’lepădat’’, sau aruncat în apa Nilului. Cercetătorii spun că părinţii au făcut cutiuţa la porunca divină, la fel ca în cazul lui Noe.

’’ Papură’’= papirus reed (engl.), creşte la o înălţime de 3-5 m. deasupra apei, iar miezul acestei trestii este comestibil, iar învelişul exterior se foloseşte la construirea unor bărci.

’’Trestii’’= o altă specie de trestie,mai mică. Se pare că aici l-a aşezat, special, ca să nu fie luat de apă, dar se pare că Domnul i-a descoperit faptul că fata lui Faraon vine de obicei aici să se scalde cu însoţitoarele ei. Nilul era considerat sacru. Interesant că Moise scrie atât de puţine despre el însuşi. De asemenea el scrie că mama lui a făcut asta,şi nu spune nimic de Amram.

Maria pândea:''probabil că era destul de măricică''. Ce credinţă are Iochebed. Nu cred că Iochebed se gândea că în acele vremuri de grea robie ea va fi plătită cu banii lui Faraon să-şi alăpteze propriul copil. Era peste limitele închipuirii ei, şi este unul din lucrurile care se întâmplă de fiecare dată când Dumnezeu intervine.

Binecuvântările pe care El le aduce în viaţa acelora care se încred în El, întrec întotdeauna aşteptările lor. La fel s-a întâmplat şi cu Iochebed. Cu câteva clipe înainte era oarecum deznădăjduită, tristă şi nu ştia ce-o să se întâmple cu fiul ei iubit. Iată că acum ea primise mai mult decât se aşteptase vreodată. Fiul ei era înapoi în braţele ei şi mai mult, el nu va fi un sclav, ci un prinţ. Oare ce îşi putea dori o mamă mai mult?

Să înfiezi un copil evreu tu,fiica lui Faraon, când exista un edict de uciderea copiilor, cerea curaj, dragoste, dar mai presus de orice era Mâna cea buna A Lui Dumnezeu. El a regizat totul: plânsul copilului, inima acelei femei, şi după unii cercetători, se pare că odată cu acest eveniment s-a oprit şi omorârea pruncilor. Se spune că Moise i-a salvat cumva pe ceilalţi copii chiar prin înfierea sa.

Faptul că Miriam a zis :''să mă duc să îţi chem o doică'', arată că cei mici născuţi acolo vorbeau limba egiptenilor, şi că mama avea un plan bine pus la punct prin credinţă. Grija Domnului pentru nou născuţi.

''Îţi voi plăti''=este un simbol al puterii lui Faraon, ca Moise să poată fi în siguranţă. <u>Iochebed renunţă la drepturile ei de mamă pentru a-l putea păstra, l-a pierdut ca să-l poată regăsi, s-a supus pentru a putea învinge.</u>

Moise, probabil că avea cam 5 ani când a fost înţărcat şi înfiat de fiica lui Faraon, conform obiceiului evreiesc. Cum spuneam, Moise, este numitaşa de fiica lui Faraon, şi înseamnă în ebr.''scos'', iar în egipteană este''fiu''.

Iosif Flaviu scrie că fiica lui Faraon, l-ar fi înfiat ca să devină descendent la tron, crezând că zeul Nil, i l-a dat. În Fapte ni se spune că în Egipt , el a învăţat toată înţelepciunea, deşi mai târziu este pus în faţa unei alegeri, iar el *prin credinţă are ochii pironiţi spre răsplătirea cerească,* şi nu o compară cu cea pământească. (Evrei 11:23-29). El credea în ocara Lui Hristos! Fantastic! Tot acelaşi scriitor spune că Moise a condus o campanie militară alături de armata imperială împotriva invadatorior etiopieni care atacaseră Memfisul, repurtând o victorie strălucită.

Poporul evreu se bucură de naşterea lui Moise şi se bucură că au şi ei acum pe cineva la curte. Se poate ca ei să-l fi privit ca pe un eliberator, ca pe Iosif, deşi când a venit prima dată la ai săi, ai săi nu l-au primit. Suspansul creşte când Moise fuge în pustie. Moise credea că el este în spatele scenei, el regiza lucrurile, doar că mai târziu realizează că nu e el, ci Altcineva. Poporul trebuia să înţeleagă asta. Exod 20:2 ''EU SUNT CEL CE SUNT''.Exod 3.11 :'' Cine sunt eu'', spune mai târziu Moise?

Dar ca să ajungă la astfel de vorbe înţelepte, <u>Moise trebuie să schimbe sabia pe un toiag, toiagul Lui Dumnezeu</u>. Fuge în pustia Madian la nişte nomazi, temându-se de Faraon. De aici începe şcoala Moise, începe să umble prin credinţă şi nu prin vedere.

Madian= un fiu al Cheturei. Gen 25:1-6. Ţinut din estul pen.Sinai, dicolo de cornul Mării Roşii.

Ietro= preot, căpetenie de trib. *Reuel*=prietenul lui Dumnezeu. Nu ştim ce fel de preot era, dar în vechime avem cazuri de preoţi ca Melhisedec, şi Iov. Se pare că în aceşti ani în pustie, Moise scrie cartea Geneza şi Iov.

<u>PUSTIA</u>. Fântâna, locul întâlnirii. (Moise ajunge astfel ca cioban să cunoască topografia pen. Sinai). Acolo veneau turmele să fie adăpate, dar biruia cine era mai tare. Se pare că fetele lui

Ietro scoteau apă, iar după tot acest efort ciobanii le goneau şi adăpau ei turmele lor. Moise, le sare în apărare. Moise este prezentat ca egiptean, ca şi predecesorul lui de altă dată. Moise, ca şi Iosif, se căsătoreşte cu fata unui preot. **Să observăm ordinea în viaţă:**

1. **Copilăria**
2. **Şcoala**
3. **Căsătoria**
4. **Lucrarea Domnului**

Sefora=pasăre, o etiopiancă, care nu cred că era de culoare, dar poporul madian era supus etiopienilor. Sefora naşte 2 copii lui Moise, Gherşom şi Eliezer.

În tot acest timp poporul evreu gemea, şi scoteau strigăte *deznădăjduite* din pricina robiei.

-Dumnezeu aude gemetele

-Îşi aduce aminte de legământul făcut cu Avraam ,Isaac şi Iacov

-A privit spre copiii lui Israel

- A luat cunoştinţă de ei

Moise al 7-lea de la Avraam. **Avraam** al 7-lea de la Eber. **Enoh** al 7-lea de la **Adam**.